

κης. Ὁ Ἀντίγονος μετακομισάμενος πολὺν πλῆθος ἐκ τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐδείκνυεν εἰς τὴν αὐτὴν μεγάλην πομπὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν, καὶ ὅλη ἡ βασιλεία ἀνελάμβανε τὴν πρῶην λαμπράν κατάσασιν. Ἀλλ' οἱ Γαλάται, οἵτινες ἔμειναν εἰς τὰ ἀνατολικά σύνορα τῆς Μακεδονίας, ὅτε ὁ Βρένιος ἐλεηλάτει δυτικῶς, παρατηρῶντες τῆτο, καὶ θελγόμενοι ὑπὸ ἐλπίδος ἀρπαγῆς, ὤρμησαν πάλιν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ὁ δὲ Ἀντίγονος ἀφίσας αὐτὸς πρῶτον ἀταράχως, ὤρμησεν εἰς αὐτὸς ἀναχωρῶντας καὶ καταπεφορτισμένους ἀπὸ λάφυρα, καὶ κατεδίωξεν αὐτὸς μὲ μέγαν φόνον.

Ἀλλ' ἡ Μακεδονία μόλις εἰρηνεύσασα, ἠθάνη τὰς ἐπιδρομὰς ἄλλων νέων ἐχθρῶν. Ὁ Πύρρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου, ὅσις ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἔπαθε πολλὰ καὶ παράδοξα, καὶ διὰ τὴν συχνὴν μεταβολὴν καὶ σκληρότητα τῆς τύχης ἔγινεν εὐμετάβολος, ἀνδρεῖος καὶ φιλοκίνδυνος, καθίσας πάλιν ἐπὶ τὸν πατρικὸν θρόνον, ἀφ' ἧ ἐδιώχθη παῖς ἔτι ὢν, ἐδύνατο νὰ βασιλεύσῃ εἰρηνικῶς καὶ εὐδαιμόνως· ἀλλ' αὐτὸς φύσει ἀνήσυχος ὢν καὶ φιλοκίνδυνος, μετὰ πολλὰς ἀτυχεῖς ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ ἀνδραγαθίας, ἐπέσρεψεν εἰς τὴν Ἡπείρου, καὶ ὠργισμένος ὢν κατὰ τῆ Ἀντιγόνου, παρὰ τῆ ὁποῖα ἐζήτησεν ἄλλοτε ἀπράκτως βοήθειαν, π. χ. ἐσράτευσεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ ἐνωθεὶς μετὰ πολλῶν Μακεδόνων, μάχη κατενίκησε τὸν Ἀντίγονον. Οὗτος ὁ βασιλεὺς ἔχων ἔτι ὑπ' ἐξουσίαν τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰ πλησιόχωρα παραθαλάσσια, ἀνεκίνησε πάλιν πόλεμον κατὰ τῆ ἐχθρῶν· ἐνίκηθη δὲ κατὰ τὰ κράτος ὑπὸ τῆ (ἰῆ τῆ Πύρρου) Πτολεμαίου, τὸν

ὅποιον ὁ Πύρρος, ἐναχολόμενος εἰς ἄλλα ἐπιχειρήματα, ἀφῆκε διοικητὴν τῶν νεοκτηθέντων τόπων.

Ὁ Σπαρτιάτης Κλεώνυμος ἐκ τῆ γενεῆς τῶν βασιλέων ἐξοριθεὶς ἀπὸ τῆς πατρίδος, κατέφυγεν εἰς τὸν π.χ. Πύρρον, καὶ παρεκίνησε αὐτὸν εἰς τιμωρίαν τῆς γενομένης αὐτῷ ἀτιμίας (1). Ὁ Πύρρος δεξάμενος ἀσμένως τὸν Κλεωνύμου τὸ ζήτημα, τὸ ὅποιον παρεσκευάζει εἰς αὐτὸν νέον εἶδιον τῆς φιλοτιμίας, ἐμβὰς, ἐν ᾧ ὁ Ἄρειος, ὁ ἀρχάσας τὸν θρόνον τῆς Σπάρτης, ἔστρεψε ἀποδημῶν εἰς τὴν Κρήτην μὲ τὸ ἄνθος τῆς Σπαρτιατικῆς στρατεύματος, ἔσφαττε καὶ ἔκαιεν ἕως εἰς τὰς πύλας τῆς Σπάρτης, ἔχων 25,000 πεζῆς, 2,000 ἵππεας, καὶ 24 ἐλέφαντας. Τότε αἱ Σπαρτιατίδες ἔδειξαν τὴν ἡρωϊκὴν αὐτῶν ἀνδρίαν καὶ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τῶν νόμων τῆς Λυκέργου (2). Ἡ βεβλή βλέψασα τὸν κίνδυνον τῆς πόλεως ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ τὰς γυναῖκας εἰς τόπον ἀσφαλῆ· ἀλλ' ἡ Ἀρχιδάμεια, ἀποσελλομένη ἐκ τῶν Σπαρτιατιδῶν, εἰσέβη εἰς τὸ βελευτήριον κατέχευσα τῇ χειρὶ τὸ ξίφος, καὶ εἶπε τὰ φρονήματα ἐκείνων τε καὶ αὐτῆς κατὰ τῆτον τὸν τρόπον. «Μὴ φρονεῖτε, ὦ Σπαρτιάται, τὸν ἄριστον ἀναξίως τῶν γυναικῶν τῆς πόλεως, ὥστε νὰ ἠγνομίζητε, ὅτι αὐταὶ θέλουσιν ἐπιζήσῃ εἰς τὸν ὄλεθρον τῆς πατρίδος. Διὸ μὴ συμβελεύετε πῦρ φευ-

(1) Ὁ ἀνεψιὸς Ἄρειος ἐδίωξεν αὐτὸν τῆς θρόνου, καὶ ὁ υἱὸς τῆς Ἀρείως Ἀκρότατος ἠτίμασε τὴν γυναῖκά τε (Πλάτ. εἰς Πύρρ. Πανσ. Α'. Γ' σ. ΚΕ'. δ').

(2) Ὁ Συγγραφεὺς αἰνίττεται εἰς τὰς γυμνασικὰς ἀγῶνας, τὰς ὁποίας διώρισεν ὁ Λυκέργος εἰς τὰς γυναῖκας. Ἀλλ' ὅμως καὶ δίχα τῶν αἰ γυναικῆς ἠγωνίζοντο πολλάκις ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύσεις.

ἡκτέον, ἀλλὰ τί ποιητέον.“ Μετὰ ταύτην τὴν ἀνδρικὴν ὁμιλίαν ἀπεφατίσθη νὰ σκάψωσι διὰ νυκτὸς τάφρον παράλληλον μὲ τὸ στρατόπεδον τῷ ἐχθρῷ, εἰς δὲ τὰ ἄκρα ταύτης νὰ σήσωσιν εἰς τὴν γῆν ἀμάξας, αἱ ὅποια ἔμελλον νὰ ἐμποδίσωσι τὸ πέραμα τῶν ἐλεφάντων· τὸ δὲ ἔργον διεμερίσθη, καὶ τὸ μὲν τριτημόριον ἔλαβον αἱ γυναῖκες, τὰ δὲ λοιπὸν οἱ γέροντες· οἱ δὲ νέοι ἐφυλάτταντο πρὸς τὴν ἐπαύριον μάχην νεαροὶ καὶ ἀκμάζοντες. Τέλος δὲ, μετὰ κρατερὰν μάχην οἱ Σπαρτιάται ἠνάγκασαν τὸν Πύρρον ν' ἀναχωρήσῃ· πλὴν ὁ Πύρρος μὴ ἀποδειλιάζων εἰς αὐτὴν τὴν φθορὰν, ἡαύριον, εἶπε, πολεμῶμεν πάλιν, ὅταν οἱ Σπαρτιάται κατὰ τετραυματισμένοι θέλωσιν εἶναι ὀλιγωτέρου ἱκανοὶ νὰ ἐναντιωθῶν.“ Ἀλλ' ἡ ἐν καιρῷ ἐλθῆσα βοήθεια τῷ Ἀντιγόνῃ καὶ Ἀρείῳ ἠνάγκασε τὸν Πύρρον νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν, ὁ ὅποιος ἐν τῷ ἀναχωρεῖν ἐβλάπτετο καθ' ὑπερβολὴν ἀπὸ τὸν Ἀρέα, ὅστις ἠκολούθει κατὰ πόδας· ὁ δὲ Πτολεμαῖος ἀγωνιζόμενος νὰ βοηθήσῃ τὴν ὀπίσθεν πτέρυγα τῷ πατρὶ, ἐκυκλώθη καὶ ἐφονεύθη. Ὁ Πύρρος ἐστράτευσε πρὸς τὸ Ἄργος, ὅπερ ἐζητήθη ἀπὸ τὸ ἐναντίον μέρος τῷ Ἀντιγόνῃ· ἐλθὼν δὲ πλησίον τῆς πόλεως, εὔρε τὸν ἀνταγωνιστὴν αὐτοῦ, ὁ ὅποιος εἶχεν, ὡς καὶ αὐτὸς, τὴν φίλιν, ἐστρατοπεδευμένον πλησίον αὐτῆς μετὰ μεγάλης δυνάμεως. Οἱ Ἀργεῖοι τρέμοντες εἰς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα, παρεκάλεν αὐτὴν τὴν ὑψηλόφρονας βασιλεῖς νὰ πολεμήσωσιν ἔξω τῶν πυλῶν τῆς πόλεως. Ἀμφότεροι ἔσερξαν· ἀλλ' ὁ Πύρρος ἐπιχειρήσας εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν πόλιν, ἐφονεύθη (1). Περὶ τῆς χαρακτῆρος τῷ Πύρρῳ ὡς πο-

(1) Γυνή τις ἐφόνευσεν αὐτὸν ῥίπτουσα ἄνωθεν κεραμίδα (Πλὺτ. εἰς Πύρρ.).

λεμικῶς ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ ἴδιος Ἀντίγονος ἐκρίνευ αὐτὸν ὡς τὸν μέγιστον πάντων τῶν στρατηγῶν, καὶ δεύτερον τῇ τάξει τὸν Σκιπίωνα (1).

Τὸ κράτευμα τῆ Πύρρῳ κατενικήθη, καὶ τὸσον ἔτρεμαν οἱ Ἀργεῖοι ἀκένοντες τὸ ὄνομα τῆ Πύρρῳ, ὡς ἀπέδιδον τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν πρῆξένησεν αὐτοῖς ὁ Σάνατόστου, εἰς ὑπερφυσικὴν πρόνοιαν (τῆς Δήμητρος). Ὁ Ἀντίγονος, ὅστις ἐκάθισε πάλιν ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Μακεδονίας ἔχων ὑφ' αὐτὸν πάλαι πάλαι ἐν αὐτῷ τῷ κέντρῳ τῆς Πελοποννήσου, ἐφθονεῖτο καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν φίλων. Διὰ συμμαχίαν τῶν Σπαρτιατῶν καὶ Αἰγυπτίων βασιλέων ἐγένετο κατ' αὐτῆ, καὶ ἐν τῷ ἐτοιμάζεσθαι ἄλλη ἐπιδρομὴ Γαλατῶν ἐφοβέ. π. χ. 267. ριζε τὸν παντελῆ τῆς χώρας ὄλεθρον. Οἱ Μακεδόνες ἐφευγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν χωρὶς τινος ἀντιστάσεως. Ἀλλ' ὁ Ἀντίγονος, ὁ τότε Φάβιος ἢ Βασιγώνιος, ἄκρως σαφῶς ἐσυγχώρησεν εἰς τὰς ἐχθρὰς νὰ χορτάσῃ τὴν θηριώδη φιλαρπαγίαν των καὶ ἀκολυθῶν αὐτὰς παρὰ πόδας, καὶ ἐνοχλῶν ἀναχωρῶντας, ἔφερεν εἰς τόπους ἀχρεΐας, καὶ τέλος κατέκοψεν ἕως ἐκός. Ὁ φιλότιμος Ἀντίγονος παρακινούμενος ἤδη ὑπὸ τῆς εὐτυχίας, ἐμελέτα τὴν παντελῆ ὑποταγὴν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, καὶ ἐν πρώτοις ἐπολιόρκει τὰς Ἀθήνας. Τὸ πρὸς ταύτην τὴν πόλιν σέβας, ἅμα δὲ καὶ ὁ φόβος τῆ γενικῆς κινδύνου, πρῆξένησαν αὐτῇ τὴν βοήθειαν τῆς Σπάρτης καὶ Αἰγύπτου (2). Ὅμως ὁ Ἀντίγονος κατενίκησε πᾶν τὸ ἐμποδῶν, καὶ ἐνέβαλεν εἰς

(1) Τίτ. Λίβ. Βιβλ. ΛΕ'. ἀρ. ΙΔ'.

(2) Εἰς τὴν ἐν Κορίνθῳ μάχην ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀρσίνος (Ὁλ. ρημ., 3. π. χ. 266.). Ὅρα Παισα. Γ'. 6. καὶ Γ' ας. Κς. 2.

τὰς Ἀθήνας φρουρὰν Μακεδόνων. Ἐν τῷ μεταξὺ, ἡ Μακεδονία ἀρπαγείσα παρὰ τῆ Ἀλεξάνδρου υἱῆ τῆ Πύρρου, ἐκυριεύθη πάλιν ὑπὸ Δημητρίου υἱῆ τῆ Ἀντιγόνης. Ἡ πολυχρόνιος ἐμπειρία ἐδύνατο νὰ διδάξῃ 266. τὸν Ἀντίγονον τὴν μωρὰν τῆ νικᾶν· ἀλλ' αὐτὸς ἐπιμένων εἰς τὴν μωρὰν φιλοτιμίαν (1), πανέργως ἐκυρίευσεν τὴν Κόρινθον, καὶ μετ' ὀκτὼ σχεδὸν χρόνους πάλιν ἐδιώχθη· τέλος δὲ ἀπέθανε βασιλεύσας ἑξήκοντα χρόνους ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆ ἀναβάσεως ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Μακεδονίας. Ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆ καὶ διάδοχος Δημήτριος ἔγινε περίπυτος εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας 243. τῆς Ἑλλάδος ἔχων διατηρῶν ἑαυτῷ μόνῳ τὴν ὑπέροχον δύναμιν, ἀλλὰ βοηθῶν τὰς τυράννους τὰς ἀρπαγὰς αὐτῆς, ἐν σχῆμα δυνάμεως ἰσοδύναμον μὲν τῷ πρώτῳ, ἔχων δὲ τόσον πρόξενον ζηλοτυπίας, ὅσον εἰάν ἐφυλάττειν αὐτὸ εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆ ὄνομα. Μετὰ τῆτον βασιλεύσαντα δέκα χρόνους ἐβασίλευσεν ὁ ἀδελφὸς Ἀντιγόνοιο ὁ Β', ἀνὴρ δίκαιος καὶ ἐπιεικὴς, καὶ ἀπεχόμενος τῶν ξένων ὑποθέσεων τότε μάλιστα, ὅτε ἡ ἀναρχία καὶ ἡ ταραχὴ τῆς Ἑλλάδος ἐθελγόν τὴν φιλοτιμίαν τῆ ἀνδρώπευ.

Ἡ πολιτεία τῶν Ἀχαιῶν (2), τὸ πάλαι ἑλληνικὸν γινώσκον, ἤδη ἐγίνετο περίβλεπτος καὶ διάσημος, καὶ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὴ ἐσώζετο ἀρχαιοῦσιν, καὶ συνίστατο ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ δώδεκα πόλεις. Ἡ δὲ πρώτη ἐν αὐταῖς γινώσκον διοί-

(1) Ὅλοι οἱ στρατηγοὶ τῆ Ἀλεξάνδρου καὶ οἱ ὑπ' ἐκεῖνευ ἐκυριεύοντο ἀπὸ τῆτο τὸ δυστυχὲς πάθος, καὶ ἤθελον ὅλοι νὰ γένωσιν Ἀλέξανδροι.

(2) Ὅρα Πολύβ. Β'. 38. κατ. Πaus. Ζ'. 17. Πλέτ. εἰς Ἀρατ. Στραβ. Βιβλ. Η'.

κησις ἦτο, καθὼς καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, μοναρχική. Προϊόντος δὲ τῆς καιρῶ, οἱ Ἀχαιοὶ παροξυνόμενοι ὑπὸ τῆς τυραννίας τῶν κρατάντων, ἀπεινάξαν τὸν ζυγὸν τῶν βασιλέων (1), καὶ ἠνώθησαν εἰς συμμαχίαν, συμφωνῶντες ἢ ἀντιβοηθῶσιν ἀλλήλοις ἐναντίον τῆς τυραννίας τῶν βασιλέων, καὶ γὰρ ἔχουσι τὸ ἴδιον συμφέρον, νόμους τὰς αὐτὰς καὶ φίλους, τὰ αὐτὰ νομίσματα καὶ εἰδῆ, πρὸς δὲ τέτοις ἄρχοντας τῆς βελῆς τὰς αὐτὰς. Οὗτοι οἱ ἄρχοντες ἐψηφίζοντο κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς κοινότητος ὅλης, καὶ δις τῆς χρόνου, ἢ καὶ συχνότερον ἐν καιρῷ ἀνάγκης, συνήθροζετο γενικὴ σύνοδος (ἐν τῷ Αἰγίῳ) ἐκ τῶν πρέσβεων τῶν διαφόρων πόλεων βελευομένη ὑπὲρ τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων τῆς νομοθεσίας καὶ διοικήσεως. Οἱ πρῶτοι ἄρχοντες τῆς βελῆς ὀνομαζόμενοι στρατηγοὶ εἶχον ὑφ' αὐτὰς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τῆς πολιτείας καὶ τὸ δίκαιον τῆς προεδρίας ἐν τῇ συνόδῳ τῆς ἔθνης· καὶ πρῶτον μὲν ἦσαν δύο, ὕστερον δὲ (μετὰ 25 χρόνους) διὰ τὰ ἐκ τῆς δυαρχίας ἄτοκα εἰς μόνον ἐχειροτονετο. Μία βελὴ δέκα ἀνδρῶν, ὀνομαζομένων δεμιβργῶν, ἐβούλευε διὰ τῶν συμβεβῶν τὸν στρατηγὸν, καὶ ἐχρησίμευεν ὡς πύργος ἐναντίον τῆς μοναρχίας καὶ δημοκρατίας· εἶχε δὲ καὶ τὸ προνόμιον γὰρ ἐρευνᾶ ὅλας τὰς ὑποθέσεις πρὶν ἀναχθῆν ἐμπροσθεν τῆς ἐκκλησίας τῆς δήμου, καὶ γὰρ δοκιμάζει ἢ ἢ ἀποδοκιμάζει πᾶν τὸ ἀρέσκον ἢ ἀπάρεσκον. Παρεκτὸς δὲ τέτων τῶν δημιερ-

(1) Οἱ Γύγης ὑπάρχει ὁ τελευταῖος βασιλεὺς. Ἐπειτα ἡ γενομένη δημοκρατία διήρκεσεν ἄχρι τῆς Ἀλεξάνδρου. Οἱ Μακεδόνες κατέσβησαν τὴν ἐλευθερίαν τέτων τῶν πόλεων. Ἐν δὲ Οἴ. ρκδ', 4. πρὸ Χριστοῦ 280 ἀνενώθη πάλιν ἡ συμμαχία τινῶν πόλεων.

γῶν, ἐκάστη πόλις εἶχε τὴν ἰδιαίτεράν πολιτικὴν διοικήσιν, ἢ ὅποια κατὰ τὴν πιθανολογίαν τινῶν συνίστατο καὶ αὐτὴ, καθὼς καὶ ἡ πολιτικὴ τάξις τῆς ἔθνης, ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς δήμου, ἀπὸ δημουργῶν, ἀπὸ βελῆν, καὶ ἕνα στρατηγόν. Περὶ δὲ τῶν νόμων τῶν Ἀχαιῶν, τῆ ἀξιολογωτάτης πράγματος ἐν τῇ ἰστορίᾳ τῶν ἔθνων, πολλὰ ἀμυδρὰν γνῶσιν ἔχομεν. Ὅμως ἐκεῖνοι, ὅσοι σῶζονται μέχρι τῆς σήμερον, μαρτυροῦσι σαφῶς τὴν πολιτικὴν αὐτῶν σοφίαν. Εἰσὶ δὲ οἱ ἀκόλυθοι.

Ὅποιος ἰδιώτης ἢ πόλις ἐκ τῆς συμμαχίας τῶν Ἀχαιῶν λάβῃ δῶρα κατ' ὅποιαν ἂν ἀφορμὴν παρὰ βασιλέως ἢ ἔθνης, ἐκλείετο ἐκ τῆς συμμαχίας τῆς Ἀχαιίας.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς συμμαχίας ἔσελλε πρεσβείαν, ἢ τε ἔκαμνε κατὰ τὸ δοκῆν συμμαχίαν ἢ φιλίαν μετὰ τινος βασιλέως ἢ ἔθνης.

Ἡ ὁμόψηφος συγκατάνευσις ὅλης τῆς συμμαχίας ἀπητείτο πρὸς ὑποδοχὴν τινὸς βασιλέως, ἐπαρχίας, ἢ ἔθνης.

Οὐδεμίᾳ συνάθροισις τῆς πλῆθους ἐγίνετο, ὅτε ἐζητήτῃ ξένος βασιλεὺς, ἕως ἢ ἐνεχειρίζοντο πρῶτον αἱ ὑποθέσεις ἐγγράφως εἰς τὸν στρατηγὸν τῆς Ἀχαιίας καὶ εἰς τὸς δημουργῶν, καὶ ἐκρίνοντο παρ' αὐτῶν ἀναγκαῖαι.

Ἡ σύνοδος ἐσκέπτετο μόνον δι' ὃ ἐσυνάχθη.

Ὅσοι ἔλεγον τὰς γνώμας, ἐπρόβαλλον τῇ ἐπαύριον σύντομον περίληψιν τῶν λεχθεισῶν αἰτιῶν πρὸς δευτέραν ἐξέτασιν· τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀφεύκτως ἐπεραίνετο ἡ ὑπόθεσις (1).

(1) Gronovii thesaurus Antiquit. Graecarum. IV. Σελ. 571. Πολύβ. ιδ. 9. καὶ πρεσβ. μα' καὶ μβ'.

Ἡ ἰσότης καὶ φιλανθρωπία τῶν πολιτικῶν διαταγῶν τῶν Ἀχαιῶν, ἅμα δὲ ἡ μεγάλη καλοκαρδία τῶν ἡθῶν καὶ ἡ καλὴ πίσις, εἴλκυσαν τὸν θρασυμισμόν τῶν πλησιοχώρων ἔθνῶν, καὶ κατέστησαν αὐτὲς αἰρετοκριτὰς τῶν διαφορῶν τῶν γειτόνων. Ὅτε δὲ ἡ Μακεδονία κατεδυνάστευσε τὴν Ἑλλάδα, πολλαὶ συμμαχίδες πόλεις τῶν Ἀχαιῶν, παρακινούμεναι ὑπὸ τῶν φίλων τῶν Μακεδόνων, ἐγκατέλιπον τὴν ἑθνικὴν συμμαχίαν καὶ ὑπετάχθησαν εἰς τὲς τυράννους. Ἡ ἀναρχία καὶ ταραχὴ τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὸν Λυσίμαχον καὶ Πτολεμαῖον Κεραυνὸν ἐνίσχυσαν τὲς Ἀχαιεὺς ἐν ἀναλάβωσιν, ἂν καὶ κατὰ μικρὸν καὶ βαθυμῆδόν, τὴν παλαιὰν διοίκησιν. Αἱ πόλεις αὐτῶν ἦσαν μικραὶ καὶ ὀλιγάνθρωποι, ἡ γῆ σενὴ καὶ ἄκαρπος, καὶ ἡ θάλασσα ἀλίμενος καὶ κινδυνώδης.

Ἐν ταύτῃ ἔν τῇ περιστάσει, καθ' ἣν ἡ μόνη φιλοτιμία τῶν Ἀχαιῶν ἦτο ἡ ἀτάραχος ἀπόλαυσις τῆς ἰδίας ἐλευθερίας, Ἄρατος ὁ Σικυώνιος (1), πικρὸς μισοτύραννος, ἐλευθερώσας τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς τυραννίας τῆ Νικοκλέους, ἐζήτει γὰρ σερεῶσθαι ἑαυτὸν καὶ τὸ πρᾶγμα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίζετο, ἐναντίον τῶν φίλων τῆ τελευταίᾳ τυράννῃ, καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀχαιῶν, τῶν γειτόνων τῆς Σικυωνίας καὶ τῆ μό-

(1) Μετὰ τὸν θάνατον τῆ τυράννῃ Κλείωνος ὁ γενόμενος ἄρχων Κλεινίας, πατὴρ τῆ Ἄρατος, ἐφονεύθη ὑπὸ τῆ Ἀβαντίδα ἄλλῃ τυράννῃ, ὅτε ὁ ἰπταετὴς Ἄρατος μόλις διέφυγε τὸν κίνδυνον. Ἐκ τότε ἐνεφύετο καὶ συνήυετο τὸ σφοδρὸν αὐτῆ καὶ διάπυρον μῖσος ἐπὶ τῆς τυράννῃς. Μετὰ τὸν Ἀβαντίδαν ἐβασίλευσεν ὁ πατὴρ Πασίας, καὶ μετὰ τῆτον ὁ Νικοκλῆς, ὅσις ἐν Οἴλ. ρλβ', 2 ἀποδιώκεται (Πλάτ., εἰς Ἄρατ.).

νη κατὰ τὴν Πελοπόννησον φιλελευθέρα ἔθνης. Πεν-
 τακόσιοι καὶ ὀγδοήκοντα Σικυώνιοι ἐξόριστοι ἀνεκλήθη-
 σαν· καὶ ἐπειδὴ ἀδύνατον ἦτο νὰ λάβωσιν ὅλοι ὀπίσω
 πὰς πρῶην κτήσεις, ἡ ἀπορία ἦτο περὶ τῆς παρηγο-
 ρίας τούτων πλήθους ἀνθρώπων. Ὁ Ἄρατος, ὁ ὁποῖος
 παραγγελλόμενος ἔσειλε ποτὲ πρὸς Πτολεμαῖον τὸν
 Φιλάδελφον, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, πολλὰς εἰκόνας,
 ἦλθεν ἐπὶ τῷ παρόντος πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα, καὶ
 ἔλαβε ποσότητα χρημάτων (150 τάλαντα) πλοσίαν
 καὶ ἀποχρῶσαν εἰς τὸν μελετώμενον σκοπὸν, καὶ εἰς τὴν
 διανομὴν ταύτης τῆς ποσότητος ἔδειξε τούτην δικαιοσύ-
 νην καὶ φρόνησιν, ὥστε καὶ οἱ παλαιοὶ νόμιμοι κύριοι τῶν
 κτημάτων καὶ οἱ νέοι κτήτορες ἐθαύμασαν τὴν πολιτεί-
 αν τοῦ ἀνδρός. Ἡ φήμη τοῦ Ἀράτου ἔσυρεν αὐτῷ τὸν ἑ-
 παινον ὅλων τότε τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος· μάλιστα δὲ
 αἱ ἐπαρχίαι τῶν Ἀχαιῶν ἐλπίζουσαι μέγα ὄφελος
 ἐκ τῆς φιλίας αὐτοῦ, ἐχειροτόνησαν αὐτὸν στρατη-
 γὸν τῆς Ἀχαιίας. Ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας ἐκυ-
 ρίευε τότε πολλὴν γῆν τῆς Πελοποννήσου, καὶ οἱ μι-
 κροὶ βασιλεῖς τῶν διαφόρων πόλεων ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ
 πολὺ ὑποτακτοί. Ἐπειδὴ ἔν ἀναντιρρήτως ἡ φιλοτι-
 μία τῶν Μακεδόνων ἐμελλε μετ' ἑπολὺ νὰ ταράξῃ
 τὴν εἰρήνην τῆς πολιτείας τῶν Ἀχαιῶν, ὁ Ἄρατος
 ἀπεφάσισε νὰ προκαταλάβῃ τούτο (1). Διὸ πολεμή-

(1) Μάλιστα δὲ γινώσκων, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Μα-
 κεδονίας διέβαλεν αὐτὸν πρὸς τὸν Πτολεμαῖον. Πρὸ ἐνὸς
 χρόνου, ὅτε ἤρθε στρατηγὸς ταπρῶτον ὑπὸ τῶν Ἀχαι-
 ῶν, ἐπόρθησε τὴν Λοκρίδα καὶ Καλυδωνίαν, καὶ ἐβόηθησε
 τῆς Βοιωτῆς, οἱ ὁποῖοι ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν πε-
 ρὶ τὴν Χαιρωνεῖαν· μετὰ δὲ χρόνον ἕνα γενόμενος πάλιν
 στρατηγός, ἐκυρίευσε τὴν Ἀκροκόρινθον, ἐκδιώξας τὸν τό-
 τε Μακεδονικὸν ἄρχοντα Περσαῖον (Πλάτ., εἰς Ἀρατ.).

σας νυκτὸς τὴν Κόρινθον, τὴν κλεῖδα τῆς Χερρόννης ὅλης, ἣ ὁποία ἐφρουρεῖτο ὑπὸ τῷ Μακεδόνοσ Αὐτιγόνε, ἔσκησε σκάλας, καὶ ἀνέβη τὰ τείχη μὲ ἑκατὸν ὄλ. μόνον ἀνθρώπους, προσάξας τὰς λοιπὰς ἠ ἀκολουθή-
 ρλδ' 2. σωσιν ἄλλοι δρόμον· καὶ ἐμβὰς εἰς τὴν πόλιν, διέταξε
 π.χ. τὰ πάντα καὶ ἐβουλεύετο ἀπὸ τὰς ἔξω μείναντας στρα-
 243. τιώτας τόσον καλῶς, ὥστε ἐδίωξε τὴν φρουρὰν ἀπὸ
 τὰ φρέριον, καὶ παραδὸς τὰς κλεῖς αὐτῷ γενναίως εἰς
 τὰς Κορινθίους, ἠνώσεν αὐτὰς μὲ τὸ συμμαχικὸν σῶ-
 μα τῶν Ἀχαιῶν.

Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Σικυῶνος καὶ Κορίνθου παρε-
 κίνησεν εἰς ἀποσασίαν καὶ τὰ Μέγαρα, τὴν Τροιζῆ-
 να, Ἐπίδαυρον καὶ τὰς Κλεωναίς, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Λυσιιά-
 δης, ὁ τύραννος τῆς Μεγαλοπόλεως, κυριευόμενος ἀ-
 πὸ φιλελευθερίαν, ἀφῆκεν αὐτοφελήτως τὴν βασι-
 λείαν, καὶ τὴν πόλιν κατέταξεν εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν
 Ἀχαιῶν. Ὁ Ἄρατος ἐπιμένων πάντοτε εἰς τὸν ἀλη-
 θῆ ἠρωϊκὸν σοχασμὸν τῷ ἠ ἀποκαταστήσει ἐλευθέραν
 τὴν Ἑλλάδα, μετὰ πολλὰς ἀπράκτους ἀγῶνας τῷ να
 ἐλευθερώσει τὰς Ἀθήνας ἴδεν, ὅτι ὁ τότε Μακεδὼν
 ὄλ. διοικητὴς (Διογένης) αὐτῆς τῆς σεβασμίας πόλεως
 ρλζ' 1. δὲν ἦτον ἀδωροδόκητος, καὶ ὑπέχετο αὐτῷ 150 τάλαντα,
 ἐξ ὧν αὐτὸς ὁ Ἄρατος (ὁ ὁποῖος ἐδαπάνησε
 πολλὰ χρήματα πρὸς ἀπόλαυσιν πολλῶν φίλων ἐν τῇ
 Κορίνθῳ) εἴκοσι ἔδωκεν ἐξ ἰδίων, καὶ ἐπομένως τὰ
 φρέρια παρεδόθησαν εἰς τὰς Ἀθηναίους (1), καὶ αἱ Ἀ-
 θῆναι ἠνώθησαν μὲ τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀχαιῶν. Τὸ
 Ἄργος ἠλευθερώθη ὁμοίως διὰ τῶν ἀγῶνων τέτε τῷ

(1) Τῷτο ἐγίνε μετὰ τὸν θάνατον τῷ βασιλείως Δημητρίου.

μεγάλη εἰς χρηστὴν ἀνδρὸς ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Μακεδόνων, εἰς ἠνώθη μὲ τὴν ῥηθείσαν συμμαχίαν (1). Οὐδεμία σχεδὸν τῶν πλησιοχώρων πόλεων ἔμεινεν ἐχθρική ἢ ἑλευθέρα, ἀλλὰ πᾶσαι ἦτοι ἠνώθησαν μετὰς Ἀχαιῶν, ἢ ὑπετάχθησαν. Ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ὁ δυνατώτατος τῶν τότε βασιλέων, ἐχθρὸς ὢν τῶν Μακεδόνων βασιλέων, ἐκήρυξεν ἑαυτὸν ὑπερασπιστὴν τῶν ἐλευθεριῶν τῆς Ἀχαιῶν, ὑποσχόμενος ἐν ἀνάγκῃ συνδρομὴν εἰς βοήθειαν. Τοιαύτη ἦν ἡ κατάστασις τῆς πολιτείας τῶν Ἀχαιῶν κατὰ τὰς πρώτας χρόνους τῆς βασιλείας τοῦ δευτέρου Ἀντιγόνου. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ μεγαλοπρεπὴς κατάστασις τῶν πραγμάτων μεταμορφώθη εὐθὺς εἰς ἠφάνισθη ἀπὸ τὴν φιλοτιμίαν εἰς ζηλοτυπίαν τῶν ἰδίων μερῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὸ φιλελευθέρον πνεῦμα ἐπήγαγε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ἀπὸ τῆς συμμαχίας τῶν Αἰτωλῶν καὶ Σπαρτιατῶν ἐναντίον τῶν Αἰχαιῶν ἕως τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ Ἀντιόχου, βασιλέως τῆς Συρίας, εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ πολιτεία τῶν Αἰτωλῶν συνίστατο, ὡς εἰς ἡ τῶν Ἀχαιῶν, ἐκ πολλῶν συμμαχιδῶν πόλεων, αἱ ὁποῖαι

(1) Οὐχὶ ὀλίγην βλάβην ἐπροξενεῖτο εἰς τὴν συμμαχίαν ἐκ τούτου, ὅτι δὲν ἠνώθη ὅλη ἡ Πελοπόννησος, ὅτι οἱ Σπαρτιάται, Ἡεῖοι, Μεσσηνιοὶ εἰς Ἀρκάδες ἤθελον εἶναι ἐλεύθεροι, εἰς ἀκεσίως ἠνώθησαν μετὰ τῶν λοιπῶν συμμάχων τῶν Ἑλλήνων, εἰς ὅτι ἡ συμμαχία ἔλαβεν ἄρχοντας, οἱ ὁποῖοι πάλαι ἦσαν τύραννοι εἰς ἐνὶ πνεῦμα εἰς αὐ-